

Г-ца Донка Юрданова
учителка

Г-нъ Александър М. Ивановъ

Началникъ гаря Елесейна

Ще се вънчаятъ на 26 юли въ 1 часа слѣдъ обядъ въ църквата „Св. Никола“ въ гр. Варна.

Поздравленията се приематъ въ църквата.

Варна.

Шуменъ.

София.

Поведението на България слѣдъ падането на Варшава.

Ноя велика сила ще добие недмощно влияние въ Балканския п-въ — е страшниятъ и мъщелениетъ въпросъ, който иска и незабавното разрешение сега, слѣдъ като съ завземането на „връменната“ отбранителна линия Ново-Георгиевскъ — Варшава — Ивангородъ планимърната германска система, въобще, военниятъ оперативенъ планъ на германците и австро-италианите се увѣнча съ пълденъ успѣхъ: благодарение главно териториалната система на комплектуване армиите си, която система възникна въ резултат на свърхпроизводството на Германия, задушвайки се отъ бързото и блѣстяще благодеинство и сълѣдствие политиката на Бисмарка, споредъ която нейното морско военно прѣмущество не ѝ даваше място подъ слѣнцето, понеже не се даваха сурови материали, необходими за пълния развой на члената индустрия.

Не отъ малко значение за тяхното успѣхъ е и отличното дѣйствие на австро-германските мортири, моторни батареи, отъ 42 см. калибъръ, които указаха главната услуга при обсадането и прѣвземането само въ нѣколко дни на белгийските и французки крѣпости, като Лиежъ, Нюпорть, Живе, Мобъжъ, Анверсъ, Львовъ и пр. (Тези мортири стрѣлятъ съ бомби отъ калена стомана, пълни съ спомътното количество сило близапти, вещества и чито снаряди се прѣскатъ не въ момента на падането, а извѣстно време слѣдъ проникването въ бетонните постройки и бронираниятъ куполи, съ което се използва напълно действие на снаряда).

Съ падането на Варшава, — единъ отъ най-индустриалните градове въ Европа, който има около 820,000 жители (а Варшавската губерния съ 2250000) — столицата на пропадналото полско царство, Полша се освобождава отъ руското иго, отъ руския царизмъ; поляците, силни съ върата въ безсмъртната мощь на народа си, съ рѣшени да служатъ на полската кауза. Никой въ мъженица Полша не би ималъ благосклонни честства къмъ руското владичество и руската кауза. Русия и Полша съ водѣли 10 войни за живъ и смъртъ — защисто помъгна на русите, но поляците съ останаха поляци: отъ гениалниятъ мыслителъ и списателъ Хенрихъ Сенкевичъ — всички просветители на Николай II; но сега се убъждаватъ въ дѣлата на Францъ Мюсифа и Вилхелма.

Ние не можемъ да отречемъ благородните качества на русите, на руския народъ, на руската армия, но не трѣбва да напускаме прѣвидъ дивиза на дѣйното съглашение: „война на културата противъ варварството“; обичайки великия творби на човѣшкия духъ, не можемъ да отречемъ безсмъртните синове на Русия, а имамъ

„Правителствата на неутралните държави трѣбва да взематъ рѣшение, защото самотъ ще бѫдатъ отговорни предъ народите си, въ случаи че изгубятъ благоприятниятъ моментъ за осъществяването на националните си идеали.“ —

Тукъ сме и длѣжни да повторимъ: Онеправдана и ограбена

България, слѣдъ като даде

стоти хиляди жертви и слѣдъ

като загуби всичко, що съ

кръвъ бѣ спечелила на бойни

тѣ полета, има всичкото морално право да чака да види

прѣди всичко облагодѣтелствуването

балкански държави да

вложатъ своятъ сили въ хар

мония съ съглашението, за да

изпълнятъ дѣлъ си къмъ онѣ

които наврѣмето не се

противопоставиха на чрѣзмѣр

нитѣ изнудвания надъ България.

А дотогазъ, до когато русите

признаватъ само „привидния“

успѣхъ на германците, докога

на страната на германците

съ само „врѣменно“ технически

приимущество; до когато

Русия е отстѫпвала и Моск

ва, за да сломи „побъдонос

ния“ врагъ; до когато Русия

се бори съ Вилхелма не за Вар

шава, Львовъ, Рига и пр., а

само за събарянето на милитари

стическая му държава, за унищожението на неговата че

ловѣконенаситническа хегемония; докогато Русия, увѣрен

въ изхода на войната, се за

канва, че ѿ продължи съ още

нѣколко години борбата си

прѣвѣдъ дѣлъ на лаборатория

на смартоносните снаръ

ди и варварски уреди за масо

ви удушвания и отравяния,

борбата на свѣтлина противъ

тѣмнината — до тогава Бълга

рия трѣбва да пази неутралит

тъ, макаръ той да се смѣта,

че съставлява една акция въ

полза на централните сили, сти

га само интересите и единството

на българската нация да не

бѫдатъ застрашени.

Въ такъвъ случай м-ръ-прѣ

седателътъ г-дъръ Радославовъ,

разбирачки отговорността

прѣдъ българския народъ, чака

и компенсации срѣщу своя

неутралитетъ отъ страна на

дѣлъ и патриотизма, убива, у

мира и се жертвува, незабрави

лозунга си: „**Ние сме**

длѣжни да побѣдимъ и ѿ

побѣдимъ..“ — За това Гер

мания днесъ тѣржествува.

И въ нашата история ние и

маме велики моменти, въ кои

и моралната сила на народа

ни се е очертаала въ дивни,

неувядаемо красиви образи, съ

каквото се начена и завѣрши

епохата на духовното и и по

литическо възраждане. Но ге

роичниятъ български народъ,

който въ съюза съ възможностъ

устремъ къмъ съюза и обединение,

подъ формата на самостойна

политическа единица, бѣ посъдъ

балканскиятъ урвъ съ мъжчинскиятъ си косъ

народъ прѣживъ душевна

реакция, когато въ моралната

угнетеностъ неговата

въра изведенъ изчезна;

когато рухнаха всичките му ко

лосали жертви само поради

„доброжелателството“ на офи

циална Русия и съюзниците ѝ.

Днесъ, обаче, слѣдъ успѣха

на централните европейски дър

жави, когато България очаква

отъ сѫдии си само безпри

страстие и справедливостъ, ние

не можемъ да не си припом

нимъ изявленietо на Сазонова

относително поведението на не

утралните държави, чито ин

тереси налагатъ да се пригъ

не съюзъ е проституирана скри

томъ съ свойте любовници.

Четете довечера въ „ЗАРЯ“

„ДУМА“ и „УТРО.“

Градската библиотека

Границите - България, Гърция и Сръбия

ЖЕНЕВА, 24 юли. Съобщаватъ отъ Парижъ: Сега силите отъ съглашението проучватъ новия проектъ за балкански съюзъ. Този проектъ се състои въ английски бойкотъ, и за осъществяването му е натоварена главно Англия.

За постигане на съюзъ се прѣдвиждатъ слѣдните комбинации въ проекта за участвующите държави за съмѣтна на Турция, Австрия и Албания.

На Гърция се отстѫпва Епиръ; на България — източна Тракия, Кавала, Битоля и Охридъ; на Сърбия — част отъ Албания, Босна-Херцеговина съ излазъ на Адриатическото море.

Англия си задържа въ замѣна на Епиръ островите Лемносъ, Тенедосъ и едно пристанище на мало-азийски брѣгъ.

ЦАРИГРАДЪ, 24 юли. В. „Тайнъ“ печати позивъ къмъ населението, съ който се иска Ѣщдрата помощъ на властите за събиране материали и запасни войници за прѣстоящата зимна война.

БУКУРЕЩЪ, 24 юли. Въ Синая вчера сутринта се съмобила дѣщерята на бившия м-ръ Лоховари — Ана Лохавари. Причината съ неизвестни.

БУКУРЕЩЪ, 24 юли. Военното м-во отложи свикването на запасните, което трѣбваше да стане на 25-ти т. г.

БЕРЛИНЪ, 24 юли. Въ едно дневно комюнике се съобщава, че армията на князъ Леополдъ Баварски, слѣдъ като завзе вътрѣшните и външни укрепления на Варшава, въз града съдѣдъ ожесточено съпротивление отъ руските ариергарди.

Несъгласието между Англия и Русия.

БУКУРЕЩЪ, 24 юли. Единъ виденъ француски журналистъ заявила:

Великобритания има достатъчно сили, за да бомбард

